

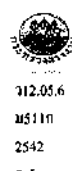
เอกสารผลงาน
เรื่อง
การให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป
ของหน่วยงาน กรส.สตูล

ของ
นางสาวมาลี ขวัญเจริญ
ผู้ขอรับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 (ว)
สำนักงานแรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัดสตูล

00514

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

312.05.6
ม511ก
2542

6 พ.ม.

ห้องสมุดกระทรวงแรงงาน

06514

การให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้

คำนำ

เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมาขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่อง แต่ในปี 2539 ได้เกิดแรงกดดันต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างมาก เช่น อัตราเงินเฟ้อและการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดสูงขึ้น ส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจในปี 2539 ชะลอตัวลงจากปี 2538 เนื่องจากการดำเนินนโยบายเข้มงวดทางการเงินและการคลัง เพื่อแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อ

แน่นอนที่สุด จากสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้สถานประกอบการต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารและองค์กรของตนเอง กระบวนการหนึ่งที่ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมการผลิต คือ การลดต้นทุนและขนาดขององค์กรให้เล็กลง เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น ซึ่งจากวิธีการดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อผู้ให้แรงงาน เนื่องจากนายจ้างใช้วิธีการเลิกจ้างลูกจ้างบางส่วนหรือปิดกิจการ ทำให้ลูกจ้างเหล่านั้นได้รับความเดือดร้อน ส่งผลกระทบต่อสถาบันครอบครัวและทำให้เกิดปัญหาสังคมติดตามมาอีกด้วย

ฉะนั้น กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรการและวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ให้สามารถแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นได้ในระดับหนึ่ง โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงดำเนินการช่วยเหลือตามมาตรการและวิธีการที่กำหนดอย่างจริงจัง

อย่างไรก็ตาม เอกสารฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลของจังหวัดสตูลเป็นพื้นฐาน ผู้เขียนจึงใคร่ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ สังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในจังหวัดสตูลและผู้ให้คำปรึกษาแนะนำทุกท่าน ที่ทำให้เอกสารฉบับนี้สำเร็จ หวังว่าเอกสารนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้แรงงานได้รับการช่วยเหลือตามเจตนารมณ์ของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมต่อไป

มาลี ขวัญเจริญ

พฤษภาคม 2542

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 อำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	
ความเป็นมา	3
นโยบาย 4 ประการของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	5
อำนาจหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี	6
อำนาจหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวง	6
อำนาจหน้าที่กรมการจัดหางาน	7
อำนาจหน้าที่ประชาสงเคราะห์	7
อำนาจหน้าที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	8
อำนาจหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	9
อำนาจหน้าที่สำนักงานประกันสังคม	10
บทที่ 3 การให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไปของหน่วยงาน กรส.สตูล	
การให้บริการของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสตูล	11
การให้บริการของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสตูล	14
การให้บริการของสำนักงานจัดหางานจังหวัดสตูล	17
การให้บริการของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดสตูล	18
การให้บริการของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสตูล	25
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	39
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	44
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	
พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541	47
คำขอกู้เงิน ทปศ.3	50
หนังสือขอรับเป็นผู้ค้าประกัน	52
หนังสือยินยอมให้ทำนิติกรรม	53

หนังสือรับรอง	55
หนังสือสัญญากู้ยืมเงิน	56
หนังสือสัญญาค้ำประกัน	58
ใบสมัครเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพ โครงการฝึกอาชีพแรงงานในภูมิภาค	60
เพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงาน (แรงงานหญิงและเด็ก)	
โครงการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการจังหวัดสตูล	63
ใบสมัครงาน	65
แบบลงทะเบียนผู้ถูกเลิกจ้าง	67
หนังสือรับรองการถูกเลิกจ้าง	68

บทที่ 1

บทนำ

จากสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งได้ชะลอตัวลงตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 ได้ส่งผลกระทบต่อภาวะการจ้างแรงงานเป็นอย่างมาก ปัญหาการเลิกจ้างได้ค่อย ๆ สะสมก่อตัวขึ้นมาเรื่อย ๆ เนื่องจากการดำเนินนโยบายเข้มงวดทางการเงินและการคลัง เพื่อแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อและการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ทำให้ความต้องการภายในประเทศชะลอตัวลง การส่งออกชะลอตัวตามไปด้วย ส่งผลกระทบต่อสถานประกอบการทำให้สถานประกอบการหลายแห่งต้องปิดกิจการ เลิกจ้างคนงาน ลดพนักงานในบางแผนกหรือบางประเภทลง เพื่อลดต้นทุนการผลิต

จากรายงานของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดทุกจังหวัดได้รับแจ้งการเลิกจ้างทั้งจากนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ปี 2541 ในไตรมาสที่ 3 มีสถานประกอบการจำนวน 363 แห่ง และลูกจ้าง 19,865 คน ที่ถูกเลิกจ้าง อุตสาหกรรมที่เลิกจ้างมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต จำนวนสถานประกอบการ 170 แห่ง ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 17,017 คน รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมขายส่ง ขายปลีก ภัตตาคารและโรงแรม จำนวนสถานประกอบการ 87 แห่ง ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 781 คน และตัวเลขการเลิกจ้างรวมตั้งแต่ต้นปีจนถึงไตรมาสที่ 3 นี้มีจำนวน 856 แห่ง ลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน 42,792 คน ซึ่งมากกว่าปี 2540 ซึ่งมีสถานประกอบการเลิกจ้าง 837 แห่ง จำนวนลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างจำนวน 38,217 คน และคาดว่าจนถึงสิ้นปี 2541 ตัวเลขการเลิกจ้างเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัว

สำหรับจังหวัดสตูล ในปี 2541 จากข้อมูลศูนย์ช่วยเหลือผู้ถูกจ้าง ถึงแม้ว่าสถานการณ์การเลิกจ้างจะไม่รุนแรงนัก คือมีสถานประกอบการจำนวน 16 แห่ง เลิกจ้างลูกจ้างรวม 163 คน ซึ่งสถานประกอบการที่เลิกจ้างมากที่สุดคือ กิจการรับเหมาก่อสร้างรวม 5 แห่ง จำนวนลูกจ้างรวม 121 คน รองลงมาได้แก่กิจการจำหน่ายรถจักรยานยนต์และกิจการประกันภัย และจากข้อมูลการสำรวจคนว่างงานของจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2541 มีผู้ว่างงานจำนวน 1,047 คน

ปัญหาการถูกเลิกจ้าง ว่างงานดังกล่าว ทำให้คนงานที่ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานได้รับผลกระทบตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาระครองชีพ สภาพความเป็นอยู่ ขาดขวัญและกำลังใจ ซึ่งมีผู้ที่ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไปอีกจำนวนมากไม่ทราบว่าจะดำเนินการหรือทำอย่างไรต่อไป มีหน่วยงานหรือบุคคลใดที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ซึ่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในฐานะเป็นกระทรวงที่จะต้อง

รับผิดชอบต่อปัญหาด้านการใช้แรงงานภายในประเทศโดยตรง จึงได้กำหนดมาตรการและวิธีการต่าง ๆ หลายวิธี เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงนำไปปฏิบัติและยึดถือเป็นแนวทางในการให้ความช่วยเหลือบรรเทาปัญหาแก่ผู้ใช้แรงงานตามคำขวัญของกระทรวงที่ว่า **"รวมกันเป็นหนึ่ง เป็นที่พึ่งของประชาชน"**

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะงาน หรือภารกิจของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในจังหวัดสตูล ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป
2. เพื่อศึกษาถึงหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในจังหวัดสตูล ที่ให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป

ขอบข่ายเนื้อหา

1. อำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
2. หน่วยงานสังกัด กรม ส. สตูลที่ให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป
3. ผลการดำเนินงาน
4. สรุปและข้อเสนอแนะ

ขอบเขตการศึกษา

เป็นการศึกษาถึงลักษณะงานการให้บริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไปในจังหวัดสตูล

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการศึกษาปรับปรุงการให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไปของหน่วยงานต่าง ๆ สังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในจังหวัดสตูล ให้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

อำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ความเป็นมา

ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองปี พ.ศ.2475 ปัญหาแรงงานมีน้อย แต่หลังจากปี พ.ศ.2475 เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย คณะผู้ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองจึงได้กำหนดนโยบายที่จะขจัดปัญหาการว่างงาน ได้กำหนดหลักการบริหารไว้ 1 ใน 6 ข้อว่า "จะต้องบำรุงความสุขของราษฎร ในทางเศรษฐกิจและหางานให้ราษฎรทุกคนทำ"*

ต่อมาจึงได้มีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง 2 ฉบับ คือ**

1. พระราชบัญญัติว่าด้วย สำนักจัดหางาน พ.ศ.2475 เปิดโอกาสให้ประชาชนทำธุรกิจจัดหางานให้แก่ประชาชน โดยเรียกเก็บค่าบริการตามที่กฎหมายกำหนด

2. พระราชบัญญัติสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น พ.ศ.2475 เป็นการจัดตั้งสำนักงานกลาง ช่วยจัดหางานให้ราษฎร โดยไม่เรียกเก็บค่าบริการ

ในต่อมามีการดูแลเกี่ยวกับการจัดหางาน และด้านแรงงานก็ได้เกิดขึ้นและสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. พ.ศ.2476 จัดตั้งแผนกจัดหางาน กองทะเบียน กระทรวงมหาดไทย
2. พ.ศ.2476 โอนย้ายแผนกจัดหางาน กรมพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐกิจ
3. พ.ศ.2484-2485 โอนงานแรงงานและงานกรรมกรทั้งหมดไปสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย
4. พ.ศ.2485-2487 โอนย้ายไปสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากกรมประชาสงเคราะห์ได้โอนไปสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
5. พ.ศ.2487 กรมประชาสงเคราะห์โอนย้ายกลับมาสังกัดกระทรวงมหาดไทยอีกครั้ง
6. พ.ศ.2498 งานเกี่ยวกับกรรมกรทั้งหมด ยกฐานะเป็นกองแรงงาน
7. พ.ศ.2508 ยกฐานะกองแรงงานเป็นกรมแรงงาน สังกัดกระทรวงมหาดไทย
8. พ.ศ.2533 จัดตั้งสำนักงานประกันสังคม เพื่อดูแลความมั่นคงในชีวิตของคนงาน
9. พ.ศ.2535 กรมแรงงานถูกยุบเลิก แต่งตั้งกรมใหม่ 2 กรม คือ

* กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กองวิชาการและแผนงาน, การบริหารงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

พ.ศ.2539.กรุงเทพมหานคร: บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด.2540 หน้า 8

**เรื่องเดียวกันหน้า 8-10

9.1 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

9.2 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

10. พ.ศ.2536 ได้จัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ทั้งนี้ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีส่วนราชการในสังกัด ดังนี้

1. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
2. สำนักงานปลัดกระทรวง
3. กรมการจัดหางาน
4. กรมประชาสงเคราะห์
5. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
6. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
7. สำนักงานประกันสังคม

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้ดำเนินงานด้านต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุหน้าที่ การรับใช้สังคมและประชาชนตามภารกิจหน้าที่ ดังนี้*

1. ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีงานทำอย่างทั่วถึงและมีรายได้เพียงพอแก่การดำรงชีพ ตามสถานะของตนในภาวะเศรษฐกิจและสังคมในขณะนั้น
2. พัฒนาฝีมือแรงงานให้มีศักยภาพในการผลิตและบริการ
3. เสริมสร้างความมั่นคงและหลักประกันในชีวิตการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน
4. คุ้มครองแรงงานให้ได้รับความเป็นธรรมในสภาพการจ้างและสภาพการทำงาน
5. เสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน เพื่อสงวนรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของชาติ
6. จัดระบบการประกันสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองอย่างกว้างขวางของกองทุนประกันสังคม
7. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง เพื่อสร้างสันติสุขในวงการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต รวมถึงส่งเสริมการรวมกันเป็นองค์กรแรงงาน
8. สงเคราะห์ฟื้นฟูสภาพ คุ้มครองสวัสดิภาพ และพัฒนาประชาชนกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถช่วยเหลือตนเองและครอบครัวได้ เป็นพลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

* กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ.2540-2544.กรุงเทพมหานคร.

9. เสริมสร้างความมั่นคงทางสถาบันครอบครัวและสังคม
10. แก้ไขและป้องกันปัญหาสังคม ซึ่งมีผลกระทบต่อสวัสดิภาพของประชาชนโดยรวม
11. สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ของภาคเอกชน
12. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารแรงงาน สวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

นโยบายหลัก 4 ประการ ของ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

1. **วางพื้นฐานกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ให้เป็นของประชาชนเพื่อประชาชน** ด้วยการปรับปรุงโครงสร้าง กำหนดบทบาทและภารกิจ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรให้มีทัศนคติในการรับใช้ประชาชน และสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรฝ่ายนายจ้าง องค์กรฝ่ายลูกจ้าง องค์กรฝ่ายพัฒนาเอกชน องค์กรปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกระดับ ทั้งนี้ ให้อำนาจการมีส่วนร่วมในการรับฟังและระดมความคิดเห็นการปรึกษาหารือเป็นหลักในการตัดสินใจ

2. **เร่งรัดการปฏิบัติทั้งปวงเพื่อส่งเสริมการมีงานทำและการเพิ่มพูนรายได้ของประชาชน ทั้งงานในประเทศและงานต่างประเทศ** ด้วยการจัดตั้งบริษัทมหาชน ตลอดจนมุ่งขจัดปัญหาหลักของผู้ใช้แรงงานในปัจจุบัน เพื่อให้การทำงานในต่างประเทศถูกต้องตามกฎหมาย ลดค่าใช้จ่าย และจัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อปลดเปลื้องหนี้สิน และการใช้จ่ายแก่ผู้ใช้แรงงาน

3. **มุ่งมั่นพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถทั่วไปและความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะทาง** ให้รองรับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในด้านการผลิตทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและบริการของโลกและของภูมิภาค ซึ่งจะมีทั้งการแข่งขันและการร่วมมือมากขึ้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นหนึ่งของขบวนการแรงงานไทยในภูมิภาคนี้

1. **สร้างฐานสวัสดิการและความมั่นคงทางสังคม ให้กับนายจ้าง ลูกจ้างและผู้ด้อยโอกาสในสังคม** โดยเฉพาะเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ด้วยระบบบริการด้านสุขภาพอนามัย การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การขยายกิจการประกันสังคมไปยังผู้ประกอบการอาชีพอิสระ และเร่งรัดการให้สิทธิประโยชน์ด้านการสงเคราะห์บุตรและชราภาพ ตลอดจนพัฒนาด้วยบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกฎหมายสวัสดิการสังคม กฎหมายประกันสังคม กฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

อำนาจหน้าที่สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี

1. รวบรวมข้อมูล พิจารณา วิเคราะห์ และกลั่นกรองเรื่องเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรี รวมทั้งเสนอความเห็นประกอบการวินิจฉัยสั่งการของรัฐมนตรี
2. ประสานงานกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่น
2. ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องราวร้องทุกข์ที่ได้รับร้องทุกข์ หรือร้องขอความช่วยเหลือต่อรัฐมนตรี
4. ติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมืองและเหตุการณ์สำคัญให้แก่รัฐมนตรี
5. ประสานงานเกี่ยวกับการตอบกระทู้ถาม การชี้แจงญัตติหรือร่างพระราชบัญญัติและกิจการอื่นทางการเมือง

อำนาจหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวง

1. เสนอแนะนโยบายของกระทรวง ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของรัฐมนตรี จัดทำแผนแม่บทด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม ประสานแผนปฏิบัติการและเสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง
2. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายระเบียบในความรับผิดชอบของกระทรวง การรับเรื่องร้องเรียนและร้องทุกข์
3. ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวง การรับเรื่องร้องเรียนและร้องทุกข์
4. ดำเนินการเกี่ยวกับงานความช่วยเหลือและความร่วมมือกับต่างประเทศด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม
5. ประมวลวิเคราะห์ข่าวสารประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมและผลงานของกระทรวง
6. ดำเนินการเกี่ยวกับงานคณะกรรมการค่าจ้าง งานคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ งานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ งานผู้ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน และงานสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติ
7. พัฒนาและฝึกอบรมข้าราชการ ผู้บริหารองค์กรด้านแรงงานและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม รวมทั้งเป็นศูนย์ส่งเสริมและประสานด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

8. ดำเนินการคุ้มครอง ดูแล ช่วยเหลือสงเคราะห์ คนไทยในต่างประเทศและประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรักษาสีทธิประโยชน์และบทบาทด้านแรงงานของประเทศไทย

อำนาจหน้าที่กรมการจัดหางาน

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน กฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์สภาวะตลาดแรงงานและแนวโน้มความต้องการแรงงาน และเป็นศูนย์ทะเบียนกำลังแรงงาน
3. พัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการ และวิธีการด้านการจัดหางาน จัดและประสานแผนปฏิบัติงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัดติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด ตลอดจนกำหนดมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรม
4. ให้คำปรึกษา ส่งเสริมและบริการแนะแนวประกอบอาชีพตามแนวคิดให้แก่ประชาชน

อำนาจหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กฎหมายว่าด้วยการปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยการฉ้อโกง สงเคราะห์ กฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับนิคมสร้างตนเอง กฎหมายว่าด้วยหอพัก กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคนขอทาน กฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ดำเนินการเกี่ยวกับการสงเคราะห์ และจัดสวัสดิการแก่คนชรา คนไร้ที่พึ่ง สตรีครอบครัวผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ครอบครัวผู้มียาได้น้อย และผู้ประสบปัญหาทางสังคม
3. ดำเนินการเกี่ยวกับการสงเคราะห์และพัฒนาชาวเขา
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ของภาคเอกชน
6. พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งเสนอความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดมาตรการป้องกันและแนวทางแก้ไขปัญหาสังคม ตลอดจนดำเนินการเกี่ยวกับงานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์ หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

อำนาจหน้าที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เพื่อให้การบริหารงานด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเป็นภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมฯ จึงกำหนดนโยบายหลัก 10 ประการ เพื่อให้ทุกหน่วยงานในสังกัด ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ถือเป็นกรอบในการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

1. ส่งเสริม เร่งรัด ดำเนินการให้ลูกจ้างมีความปลอดภัย มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี จัดตั้งองค์กรความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ใช่หน่วยงานในระบบราชการ เพื่อความคล่องตัวในการให้บริการด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยมีผู้แทนฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างร่วมบริหารงาน ยกวางกฎหมายความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

2. ตรวจสอบการใช้แรงงานเด็กให้ทั่วถึง มิให้มีการใช้แรงงานเด็กอย่างไม่เป็นธรรม ดำเนินการโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานเด็ก โครงการส่งเสริมและพัฒนาแรงงานเด็กในสถานประกอบการ

3. ส่งเสริมให้สตรีได้รับโอกาสและการปฏิบัติเท่าเทียมกัน ในเรื่องค่าตอบแทน และความก้าวหน้าในการทำงาน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

4. เร่งรัดการตรวจแรงงานให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานของกฎหมาย โดยเฉพาะการจ่ายค่าตอบแทนตามค่าจ้างขั้นต่ำ สภาพการจ้าง รวมทั้งขยายการดำเนินงานคุ้มครองแรงงานไปถึงภาคเกษตรกรรมและแรงงานนอกระบบด้วย

5. ส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ระบบทวิภาคี ป้องกันและแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง ข้อพิพาทแรงงาน ทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐวิสาหกิจ พัฒนาองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้างให้มีบทบาทยิ่งขึ้น ยกวางและผลักดันพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ให้มีผลบังคับใช้

6. ส่งเสริมให้สภาองค์การนายจ้างและสภาองค์การลูกจ้างมีความเป็นเอกภาพ ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งสร้างวินัยและจิตสำนึกให้นายจ้าง ลูกจ้าง ตระหนักในเรื่องคุณธรรมและความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารแรงงาน

7. เร่งรัดพัฒนาทรัพยากรแรงงานโดยขยายการฝึกอบบรมลูกจ้าง นายจ้างและผู้ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน

8. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานเรื่องที่พักอาศัย การจัดตั้งสถานเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ ให้บริการเลี้ยงดูบุตรของลูกจ้าง สหกรณ์ออมทรัพย์ ขยายบริการของกองทุนเพื่อผู้ใช้งานให้ทั่วถึง จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือลูกจ้างด้านต่าง ๆ ยกร่างกฎหมายสวัสดิการแรงงาน

9. พัฒนาระบบข้อมูล ให้มีระบบข้อมูลที่สมบูรณ์ ทันสมัย เป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถเชื่อมโยงสู่หน่วยงานทุกระดับ และพร้อมให้บริการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

10. ให้ความรู้เพื่อป้องกันโรคเอดส์และยาเสพติดในหมู่ผู้ใช้แรงงานและการสงเคราะห์ครอบครัวผู้ใช้แรงงานซึ่งป่วยเป็นโรคเอดส์

อำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

1. ศึกษาวิเคราะห์ และพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาอุปกรณ์ช่วยฝึก การกำหนดมาตรฐานวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึก ตลอดจนพัฒนารูปแบบและวิธีการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน

2. ศึกษา พัฒนารูปแบบ และกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่สตรีและเด็ก ตลอดจนเป็นศูนย์ประสานการฝึกอาชีพ และศูนย์ข้อมูลการฝึกอาชีพสตรีและเด็ก

3. กำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน ควบคุมการทดสอบฝีมือแรงงานและดำเนินการทดสอบฝีมือแรงงาน

4. พัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการ และวิธีการด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน จัดทำและประสานการปฏิบัติงานของกรมฯ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัดติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด

5. ศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบการฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชนให้ทันกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการพัฒนาบุคลากรฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน และด้านการพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

6. ฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ประชากรวัยทำงาน เพื่อเตรียมเข้าทำงาน และพัฒนาฝีมือให้มีระดับสูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน

7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

อำนาจหน้าที่สำนักงานประกันสังคม

1. ให้หลักประกันและความคุ้มครองแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตายอันเนื่องมาจากการทำงานตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินทดแทน
2. ให้ความคุ้มครองผู้ประกันตนที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน รวมถึงการคลอดบุตร ชราภาพ สงเคราะห์บุตร และว่างงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม
3. ดำเนินการให้ลูกจ้าง หรือผู้ประกันตนที่พิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพและสามารถกลับเข้าทำงาน หรือสามารถประกอบอาชีพได้ตามความเหมาะสม รวมทั้งกิจการอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

บทที่ 3

การให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ของหน่วยงาน กรส.สตูล

*“เลิกจ้าง” หมายถึง การปลดออก การที่นายจ้างให้ลูกจ้างออกจากงานเนื่องจากสาเหตุบางประการ ซึ่งไม่ใช่ความผิดของลูกจ้าง เช่น การปิดกิจการ การประสบภาวะขาดทุน ลดกำลังการผลิต เป็นต้น

ซึ่งลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป สามารถติดต่อขอรับบริการจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในจังหวัดสตูล ดังนี้

1. การให้บริการของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสตูล ตั้งอยู่เลขที่ 86/1

ถนนสตูลธานี 10 ตำบลพิมาน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล หมายเลขโทรศัพท์ 074-711162,732425

โทรสาร 711162 ซึ่งสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ดังนี้

1.1 การช่วยเหลือให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายแรงงาน

กรณีที่ลูกจ้างถูกเลิกจ้างแล้วไม่ได้รับสิทธิตามกฎหมายแรงงาน เช่น ค่าชดเชย ค่าจ้างค้างจ่าย เป็นต้น สามารถติดต่อขอรับการช่วยเหลือโดยร้องทุกข์ได้ที่ฝ่ายคุ้มครองแรงงาน

การร้องทุกข์ หมายถึง การร้องทุกข์ของลูกจ้างที่ออกจากงานไปแล้ว ร้องทุกข์เป็นลายลักษณ์อักษรต่อทางราชการว่า นายจ้างให้ออกจากงานโดยไม่มีความผิด ขอให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้ หรือกรณีที่นายจ้างยังค้างจ่ายเงินค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดหรือเงินอื่นใดที่ลูกจ้างควรจะได้รับ จึงร้องทุกข์ให้ทางราชการเรียกเงินเหล่านั้นให้แก่ลูกจ้างด้วย

ขั้นตอนดำเนินการ

1. เจ้าหน้าที่จะให้ลูกจ้างเขียนข้อร้องทุกข์เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งมีข้อความชื่อสถานที่ยื่นข้อร้องทุกข์ วันที่ยื่น ชื่อลูกจ้าง ผู้ยื่น บ้านเลขที่ ตำบลที่อยู่

โดยละเอียด

รายละเอียดลูกจ้างผู้ร้องทำงานสถานประกอบการใด ประเภทกิจการใด ตำบลที่ตั้งของสถานประกอบการ ชื่อนายจ้าง ผู้จัดการ จำนวนลูกจ้างทั้งหมดโดยประมาณ ในสถานประกอบการนั้น

ประวัติหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน คือ ทำงานมาตั้งแต่เมื่อใด รวมทั้งปี กี่เดือน กี่วัน ครั้งสุดท้ายได้ทำงานในหน้าที่ใด หัวหน้างานชื่ออะไร ได้ค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน

*กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน.กองวิชาการและแผนงาน.สถานการแรงงานไทย.กรุงเทพฯ:บริษัท

หรือรายชั่วโมง หรือตามผลงาน ในอัตราเท่าใด ลูกจ้างทำงานวันละกี่ชั่วโมง ตั้งแต่เวลาใดถึงเวลาใด และข้อสุดท้ายคือนายจ้างปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานในเรื่องใด ลูกจ้างผู้ร้อง จะต้องลงลายมือชื่อไว้ในแบบข้อร้องทุกข์ด้วย

2. เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น เป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงตาม คำร้องเกี่ยวกับสภาพการจ้างและสภาพการทำงาน

3. เมื่อรับคำร้องทุกขซึ่งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดสตูล เจ้าหน้าที่จะออกหนังสือเชิญ นายจ้างมาพบพร้อมๆกับให้นายจ้างนำเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการจ้างงานมาเพื่อประกอบการชี้แจง ข้อกล่าวหา การนัดหมายนี้อาจนัดพร้อมๆกับลูกจ้างด้วย หากนายจ้างไม่ยอมมาพบตามนัดเจ้าหน้าที่จะ ออกคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มาพบอีกครั้งหนึ่ง หากนายจ้างไม่มาพบโดยไม่มีเหตุผลหรือข้อแก้ตัว อันสมควรก็จะส่งเรื่องให้นิติกรพิจารณาดำเนินคดีนายจ้างฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน

การส่งหนังสือเชิญพบก็ตี ส่งคำสั่งให้มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ตี กระทำโดย ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ลูกจ้างถือไปส่งในกิจการบางประเภท และในกรณีที่เห็นสมควรพนักงาน เจ้าหน้าที่อาจเดินทางไปพบนายจ้าง ณ สถานที่ทำงานเพื่อตรวจสอบ ชักถามข้อเท็จจริงด้วยตนเอง

4. เมื่อคู่กรณีมาพร้อมนี้ เจ้าหน้าที่จะสอบถามข้อเท็จจริงจากนายจ้างและ ตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยพร้อมทั้งชี้แจงข้อกฎหมายที่ต้อง ปฏิบัติตาม ถ้ากรณีปรากฏว่านายจ้างปฏิบัติไม่ถูกต้องและข้อเท็จจริงเป็นที่ยอมรับกันสำหรับคู่กรณีโดย นายจ้างตกลงที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น จ่ายค่าจ้างที่ค้างจ่าย หรือจ่ายค่าชดเชยโดยเจ้าหน้าที่จะมี คำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ลูกจ้างภายใน 15 วันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยจะจ่าย ณ สถานที่ ทำงานของลูกจ้าง หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสตูลในกรณีที่ลูกจ้าง ร้องขอหรือ ให้จ่าย ณ สถานที่อื่นตามที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันก็ได้ เมื่อมีการจ่ายเงินเจ้าหน้าที่จะบันทึกการ รับ-จ่ายเงินและยุติเรื่องร้องทุกข์

5. ในกรณีที่ข้อเท็จจริงไม่เป็นที่ยอมรับกันระหว่างคู่กรณี เมื่อเจ้าหน้าที่รวบรวม ข้อเท็จจริงจากคู่กรณี ตรวจสอบพยานหลักฐานทั้งเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องได้เป็นที่ เพียงพอสำหรับการพิจารณาแล้ว เจ้าหน้าที่จะออกคำวินิจฉัยเพื่อเตือนให้นายจ้างปฏิบัติตาม กฎหมายหรือยกคำร้องเมื่อพิจารณาเห็นว่าลูกจ้างไม่มีสิทธิ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้ทราบ

6. ถ้าคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน สามารถนำคดีไปสู่ ศาลได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ถ้าไม่นำคำสั่งไปสู่ศาลภายในกำหนด ให้ถือว่าคำสั่งพนักงานตรวจ แรงงานเป็นที่สุด

การดำเนินการนับตั้งแต่รับคำร้อง สอบสวนข้อเท็จจริงและออกคำสั่งให้นายจ้างปฏิบัติ จะเสร็จสิ้นภายในเวลา 60 วัน หรือขอขยายเวลาต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้อีก 30 วัน รวมเวลาแล้วไม่เกิน 90 วัน

คำแนะนำในการร้องทุกข์

สำหรับลูกจ้าง ควรทราบข้อมูลที่จำเป็นและนำหลักฐานที่จำเป็นต่อไปนี้มาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ คือ

1. การร้องทุกข์ ลูกจ้างต้องร้องทุกข์ต่อพนักงานตรวจแรงงานในเขตท้องที่ที่ลูกจ้างทำงาน หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่
2. วัน เดือน ปีที่เริ่มเข้าทำงาน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าชดเชย
3. ชื่อ ที่อยู่ โทรศัพท์ของนายจ้าง ซึ่งจะต้องเป็นชื่อสถานประกอบการหรือชื่อนายจ้างตามบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งลูกจ้างโดยเฉพาะสถานประกอบการขนาดเล็กจะไม่ทราบชื่อนายจ้าง ทำให้ต้องเสียเวลาในการตรวจสอบ
4. บัตรคนงานหรือพนักงาน และบัตรประจำตัวประชาชน
5. หนังสือเลิกจ้าง
6. หลักฐานการรับค่าจ้าง

1.2 โครงการฝึกอาชีพแรงงานในภูมิภาคเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงาน(แรงงานหญิงและเด็ก)

จากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจทำให้สถานประกอบการหลายแห่งประสบปัญหาในการดำเนินกิจการ และเลิกจ้างลูกจ้างเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานหญิงและเด็ก ซึ่งส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย ไม่มีทักษะฝีมือ ขาดอำนาจในการต่อรอง ทำให้แรงงานกลุ่มนี้เป็นกลุ่มแรกที่ถูกเลิกจ้าง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเห็นว่าแรงงานหญิงและเด็ก ควรได้รับการส่งเสริมความรู้ พัฒนาทักษะฝีมือเพื่อสร้างพื้นฐานให้มีศักยภาพในระยะยาวต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้แรงงานหญิงและเด็กที่ถูกเลิกจ้างอันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจมีโอกาสได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ
2. เพื่อยกระดับการทำงานหรือฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อหารายได้เสริมอันเป็นการสร้างศักยภาพ ความมั่นคงและโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ตลอดจนทางเลือกในการประกอบอาชีพ

เป้าหมาย

1. เป็นแรงงานเด็ก (เด็กชายหรือหญิง) ที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี
ที่ถูกเลิกจ้าง

2. เป็นแรงงานหญิงที่ถูกเลิกจ้าง

หลักสูตร

หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกทักษะวิชาชีพ และทักษะฝีมืออื่น ขึ้นอยู่กับความต้องการของ
ผู้เข้ารับการฝึกในแต่ละท้องถิ่น ว่าต้องการฝึกหลักสูตรอะไร เช่น ตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างไฟฟ้าในอาคาร
ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นต้น ซึ่งระยะเวลาในการอบรมแต่ละหลักสูตร 90 วัน โดยผู้เข้ารับการอบรมจะ
ได้รับเบี้ยเลี้ยงวันละ 50บาท ตลอดหลักสูตร

2. การให้บริการของสำนักงานประกันสังคมจังหวัด

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสตูล ตั้งอยู่ที่ถนนยนตรการกำธร ตำบลคลองขุด
อำเภอเมือง จังหวัดสตูล หมายเลขโทรศัพท์ 074-721353,712332,711445 โทรสาร 721396
ซึ่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ดังนี้

2.1 ใช้สิทธิประกันสังคมต่อได้อีก 6 เดือน

“มาตรา 38 ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 สิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกันตนนั้น

(1) ตาย

(2) สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (2) ได้ส่งเงินสมทบครบตาม
เงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ 3 แล้วให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด 2
หมวด 3 หมวด 4 หมวด 5 ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง”

“มาตรา 33 ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้
ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และยังเป็น
ลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็น
ผู้ประกันตนต่อไป”

* สำนักงานประกันสังคม.กองนิติการ.พรบ.ประกันสังคม พ.ศ.2533 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พรบ.(ฉบับที่ 2)

เมื่อลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนถูกเลิกจ้างหรือลาออกจากงาน ลูกจ้างยังคงได้รับสิทธิประโยชน์จากการประกันสังคมเหมือนเดิมทุกกรณีต่อไปอีก 6 เดือน ตามมาตรา 38 แห่ง พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2537

ลูกจ้างที่ผู้ประกันตนเมื่อถูกเลิกจ้างสามารถติดต่อขอบัตรรับรองสิทธิจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสตูล โดยนำเอกสาร

- (1) บัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลฉบับเดิมพร้อมสำเนา
- (2) บัตรประจำตัวประชาชนพร้อมสำเนา
- (3) หนังสือรับรองการออกจากงาน

โดยเจ้าหน้าที่จะให้เขียนคำขอตามแบบ สปส.9-05 ซึ่งเจ้าหน้าที่จะออกบัตรรับรองสิทธิฉบับใหม่ ซึ่งมีอายุ 6 เดือนนับแต่วันที่ออกจากงาน ลูกจ้างสามารถใช้บัตรรับรองสิทธิดังกล่าวได้ในกรณีเช่นเดียวกับผู้ประกันตนทั่วไป

สำหรับเจ้าหน้าที่เมื่อมีลูกจ้างลาออกหรือถูกเลิกจ้าง เมื่อได้รับแจ้งจากสถานประกอบการหรือนายจ้าง เจ้าหน้าที่จะจัดทำทะเบียนคุมลูกจ้างที่ลาออกหรือถูกเลิกจ้างและบันทึกลงในแผ่นดิสก์ และนำส่งสถานพยาบาลที่ลูกจ้างเลือก เพื่อจะได้ทราบว่าผู้ประกันตนแต่ละรายจะสามารถใช้สิทธิต่อไปได้อีกจนถึงวันที่เท่าใด

2.2 การให้คำแนะนำการเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ

*"มาตรา 39 ผู้ใดเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือนและต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา 38(2) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 46 วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสามต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือ

*สำนักงานประกันสังคม.กองนิติการ. พรบ.ประกันสังคม พ.ศ.2533 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2537.

ของจำนวนเงินสมทบที่ขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง”

คุณสมบัติของผู้สมัคร

- (1) ต้องส่งเงินสมทบมาแล้วเป็นเวลา 12 เดือน
- (2) ต้องยื่นแบบสมัครภายใน 6 เดือนหลังจากสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง
- (3) ต้องไม่เป็นผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพจากกองทุนประกันสังคม
- (4) ในกรณีที่เป็นผู้ทุพพลภาพซึ่งประกอบอาชีพและมีรายได้จากการประกอบอาชีพนั้นก็ สามารถสมัครได้

การยื่นในสมัครและหลักฐาน

- (1) บัตรประกันสังคมพร้อมสำเนา
- (2) บัตรประจำตัวประชาชนพร้อมสำเนา
- (3) หลักฐานแสดงการจ่ายเงินสมทบมาแล้วจำนวน 12 เดือน
- (4) แผนที่ตั้งบ้านและที่อยู่ซึ่งอาศัยในปัจจุบัน

เมื่อได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ประกันตนจะมีผลในวันที่ 1 ของเดือนถัดจากเดือนที่ได้รับอนุมัติ

เช่น นาย ข ยื่นใบสมัครเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2542 ได้รับอนุมัติจากเลขาธิการเมื่อวันที่

7 มกราคม 2542 นาย ข จะมีผลเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2542

ซึ่งจะได้รับความคุ้มครองกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายอันไม่เนื่องจากการทำงาน กรณีคลอดบุตร ทุพพลภาพและตาย เช่นเดียวกับผู้ประกันตนตามมาตรา 33

หน้าที่ของผู้ประกันตนตามมาตรา 39

(1) ต้องนำส่งเงินสมทบทุกเดือนในอัตราเดือนละ 144 บาท (ปี 2541-2543 เงินสมทบกองทุนประกันสังคมลดลงเหลือ 1% มีผลให้ได้รับการลดเงินสมทบ โดยจ่ายเพียงเดือนละ 96 บาท) นำส่งภายในวันที่ 15 ของเดือน ถัดจากเดือนที่ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 เป็นต้นไป ตัวอย่าง นาย ข มีผลเป็นผู้ประกันตนเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2542 มีหน้าที่นำส่งเงินสมทบครั้งแรก ภายในวันที่ 15 มีนาคม 2542 หากนำส่งเงินสมทบเกินกำหนดจะต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 2 ต่อเดือน

(2) กรณีย้ายที่อยู่หรือต้องการเปลี่ยนสถานที่นำส่งเงินสมทบต้องแจ้งให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุพรรณบุรีล่วงหน้าอย่างน้อย 30 วัน

(3) หากไม่มีความประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไปหรือได้กลับเข้าทำงานเป็นลูกจ้างของสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป ต้องแจ้งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุพรรณบุรี

3. การให้บริการของสำนักงานจัดหางานจังหวัด

สำนักงานจัดหางานจังหวัดสตูล ตั้งอยู่เลขที่ 5-5/1 ถนนปานซูรำลึก ตำบลพิมาน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล หมายเลขโทรศัพท์ 074-722513 โทรสาร 722512 ซึ่งสำนักงานจัดหางานจังหวัด ให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ดังนี้

3.1 การหางานใหม่

กรณีที่ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ต้องการหางานใหม่ทำนั้น ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงาน และประชาชนทั่วไป สามารถติดต่อขอรับบริการได้ ฝ่ายส่งเสริมการมีงานทำ

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. เจ้าหน้าที่จะให้กรอกใบสมัครงาน
2. เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครและตำแหน่งงานว่างที่ได้รับแจ้งจากนายจ้างตรงกัน เจ้าหน้าที่จะออกหนังสือส่งตัวให้ไปพบนายจ้าง
3. หากไม่มีตำแหน่งงานที่ตรงกับความต้องการของผู้สมัครก็จะขึ้นทะเบียนไว้เพื่อรอเรียกตัวในกรณีที่มีตำแหน่งงานตรงกับความต้องการ
4. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้ส่งตัวให้ไปพบนายจ้าง เมื่อนายจ้างแจ้งว่ารับผู้สมัครเข้าทำงานแล้ว เจ้าหน้าที่จะลงทะเบียนเป็นผู้ได้รับการบรรจุงานแล้วเมื่อวันที่เท่าไร

ข้อควรคำนึง

1. ผู้สมัครจะต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนมาแสดงพร้อมรูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว 1 รูป
2. ให้กรอกข้อความในใบสมัครงานให้ครบถ้วนทุกข้อ

3.2 จดทะเบียนผู้ถูกเลิกจ้าง

ผู้ถูกเลิกจ้างสามารถติดต่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ถูกเลิกจ้างเพื่อรับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล และค่าเล่าเรียน

หลักฐาน

1. สำเนาบัตรประกันสังคม (ถ้ามี)
2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. ให้ลงทะเบียนผู้ถูกเลิกจ้างตามแบบที่กำหนด
2. ถ้าไม่มีหนังสือรับรองการเลิกจ้างให้รับรองตนเองตามแบบ
3. ให้ผู้ถูกเลิกจ้างกรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน

4. ลงทะเบียนในสมุดคุม
5. ให้ลูกจ้างรับรองสำเนาบัตรต่าง ๆ
6. ออกบัตรสีชมพู โดยให้เสนอเรื่องให้จัดหางานจังหวัดพิจารณา
7. แนะนำให้ลูกจ้างทำบัตรรักษาฟรี(สปร.)

หลักฐานการขอรับบัตร สปร.

1. บัตรประจำตัวประชาชน
2. สำเนาทะเบียนบ้าน สำหรับสมาชิกที่ยังไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน
3. บัตรประจำตัวเพื่อการมีงานทำ
4. บัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาล
5. ติดต่อขอรับบริการทำบัตรได้ที่อนามัยหรือโรงพยาบาลชุมชน

3.3 บริการแนะแนวอาชีพ

การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่มุ่งเน้นช่วยเหลือให้ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงาน และประชาชนทั่วไป ให้สามารถเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับความถนัด ความสามารถและความสนใจของตน ตลอดจนการเตรียมตัวประกอบอาชีพ ช่วยให้มีความคิดที่ดี

3.4 ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ

เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งแก่ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ที่แนะแนวทางการตลาด การประกอบอาชีพอิสระอาชีพต่าง ๆ ที่ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไปสนใจ ซึ่งหากผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ต้องการฝึกอบรมการประกอบอาชีพอิสระในสาขาที่สนใจ ทำได้โดยการรวมกลุ่มตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป เพื่อจะได้จัดฝึกอาชีพเหล่านั้น โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

4. การให้บริการของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด

สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดสตูล ตั้งอยู่ภายในบริเวณศาลากลางจังหวัด

อำเภอเมือง จังหวัดสตูล หมายเลขโทรศัพท์ 074-711375 โทรสาร 711375 ซึ่งสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด ให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ดังนี้

4.1 เงินทุนหมุนเวียนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ.3)*

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการประกอบอาชีพได้กู้ยืม

เงินไปเป็นทุนประกอบอาชีพ

2. เพื่อนำไปลงทุนขยายการประกอบอาชีพ
3. เพื่อนำไปชำระหนี้สินที่เกิดจากการประกอบอาชีพ

หลักเกณฑ์การกู้

รายละเอียดไม่เกิน 10,000.- บาท ผ่อนชำระคืนภายในระยะเวลา 5 ปี โดยไม่เสีย

ดอกเบี้ย ต้องมีบุคคลค้ำประกัน

คุณสมบัติผู้กู้

1. เป็นหัวหน้าครอบครัว มีรายได้น้อย ไม่มีเงินทุนในการลงทุนประกอบอาชีพ
2. มีบุตรหรือผู้อยู่ในความอุปการะ
3. มีความขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ และประพฤติตนเรียบร้อย
4. เป็นผู้แสดงให้เห็นว่าสามารถชำระหนี้ได้จากการประกอบอาชีพ
5. ไม่เป็นผู้ที่กู้ยืมเงินทุนหมุนเวียนนี้ และยังไม่ครบจำนวน

การค้ำประกัน

จะต้องมีบุคคลเป็นผู้ค้ำประกัน ซึ่งจะต้องเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำของ

ส่วนราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1. รับเรื่อง สัมภาษณ์เบื้องต้น ตรวจสอบหลักฐานดังนี้

1.1 ผู้กู้ สำเนาทะเบียนบ้าน และผู้อยู่ในอุปการะ สำเนาบัตรประจำตัว

ประชาชน รูปถ่าย 2 รูป แผนที่บ้านพักอาศัยและสถานที่ประกอบอาชีพ สำเนาทะเบียนสมรส (ในกรณีหย่าร้าง แสดงสำเนาใบสำคัญการหย่า ในกรณีถึงแก่กรรม แสดงสำเนาใบมรณบัตร) หนังสือยินยอมให้ทำนิติกรรมของคู่สมรส ซึ่งผู้กู้ต้องรับรองสำเนาทั้งหมด

1.2 ผู้ค้ำประกัน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือ

ยินยอมให้ทำนิติกรรมของคู่สมรส (ในกรณีหย่าร้าง แสดงสำเนาใบสำคัญการหย่า ในกรณีถึงแก่กรรม แสดงสำเนาใบมรณบัตร) ซึ่งผู้ค้ำประกันต้องรับรองสำเนาทั้งหมด

2. ทำหนังสือสอบถามผู้บังคับบัญชาของผู้ค้ำประกัน และได้รับหนังสือตอบจาก

ผู้บังคับบัญชาของผู้ค้ำประกัน

3. นักสังคมสงเคราะห์สอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สัมภาษณ์ เยี่ยมบ้าน และสถานประกอบอาชีพ เขียนรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง
4. เสนอผลการสอบข้อเท็จจริง เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาการกู้เงิน ทปค.3 ของจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ พัฒนาการจังหวัด ประชาสงเคราะห์จังหวัด และหัวหน้าฝ่ายทุกฝ่ายของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นกรรมการ ให้หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ
5. ผู้กู้และผู้ค้ำประกันเซ็นสัญญากู้เงินและสัญญาค้ำประกัน เติมข้อความในสัญญากู้สัญญาค้ำประกันให้ชัดเจน ในช่องผู้กู้ ผู้ให้กู้ และพยาน ให้วงเล็บชื่อ-นามสกุลตัวบรรจง สัญญากู้เงินและสัญญาค้ำประกันให้ทำสัญญาคู่ฉบับ 3 ชุด ดังนี้
 - 5.1 ต้นฉบับ เก็บเข้าแฟ้มประวัติผู้กู้ไว้ที่สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด
 - 5.2 สำเนาคู่ฉบับของสัญญากู้เงิน สัญญาค้ำประกัน ส่งเป็นหลักฐานให้กองสัมมาอาชีพสงเคราะห์ พร้อมใบสำคัญรับเงิน (แบบ 5)
 - 5.3 สำเนาคู่ฉบับของสัญญากู้เงิน สัญญาค้ำประกัน มอบให้ผู้กู้เงิน
 - 5.4 สำเนาคู่ฉบับของสัญญากู้เงิน สัญญาค้ำประกัน มอบให้ผู้ค้ำประกัน
6. เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ผู้กู้เงิน และลงนามในสัญญากู้เงินและสัญญาค้ำประกัน ในฐานะผู้ให้กู้
7. รวบรวมเอกสารหลักฐานเสนอสำนักงานคลังจังหวัด เพื่อขอเบิกจ่ายเงิน
8. แจ้งผู้กู้มารับเงิน และให้สำเนาสัญญากู้ยืมเงินและสำเนาสัญญาค้ำประกันแก่ผู้กู้
9. ส่งสำเนาคู่ฉบับของสัญญากู้ยืมเงิน และสัญญาค้ำประกัน รวมทั้งใบสำคัญรับเงิน (แบบ 5) ให้กองสัมมาอาชีพสงเคราะห์
10. ทำหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาของผู้ค้ำประกัน และแจ้งผู้ค้ำประกันว่า ผู้กู้รับเงินแล้ว พร้อมทั้งส่งสำเนาสัญญากู้ยืมเงินและสำเนาสัญญาค้ำประกันให้ผู้ค้ำประกัน
11. จัดทำทะเบียนลูกหนี้รายตัว เก็บไว้ในแฟ้มประวัติผู้กู้
12. นักสังคมสงเคราะห์ติดตามผลการนำเงินไปลงทุน หลังจากผู้กู้รับเงินไปแล้ว 20 วัน ในกรณีที่ผู้กู้เปลี่ยนแปลงภูมิลำเนา หรือย้ายถิ่นที่อยู่ไปอยู่นอกเขตจังหวัดที่ได้รับอนุมัติเงินกู้ ให้ส่งใช้เงินคืนทั้งหมดทันที
13. เมื่อผู้กู้้นำเงินมาชำระหนี้ตามสัญญา

- ออกใบเสร็จรับเงิน และบันทึกบัญชี
- นำเงินส่งสำนักงานคลังจังหวัด ภายใน 5 วันทำการ นับจากวันที่ได้รับเงิน ถ้าในวันได้รับเงินเกินกว่า 10,000.- บาทให้นำส่งโดยด่วน อย่างช้าภายในวันทำการรุ่งขึ้น เพื่อโอนขายบิลไปเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนทางกรมบัญชีกลาง รหัสหน่วยงาน 15030 รหัสบัญชีย่อย 963

- ลงทะเบียนลูกหนี้รายตัว
- มีหนังสือแจ้งยอดค้างชำระแก่ผู้กู้ และผู้ค้ำประกัน

14. ทำรายงานประจำเดือนแจ้งกองสัมมาอาชีวะสงเคราะห์ ภายในวันที่ 10 ของทุกเดือน

- ในกรณีมีจำนวนผู้กู้เพิ่ม ให้ทำรายงานเงินให้กู้ยืม (ทปศ.3) และส่งหลักฐานสำเนาสัญญากู้ยืมเงินและสำเนาสัญญาค้ำประกัน ใบสำคัญรับเงิน

- ในกรณีไม่มีการรับชำระหนี้คืน ให้ทำรายงานเงินให้กู้ยืม (ทปศ.3)

- ในกรณีมีการรับชำระหนี้คืน ให้ทำรายงานเงินให้กู้ยืม (ทปศ.3) พร้อมทั้งส่งสำเนา

ใบเสร็จรับเงิน สำเนาใบนำส่งเงินนอกงบประมาณ

15. กรณีผู้กู้ไม่มาชำระหนี้ตามกำหนด

ระยะเวลา 2 เดือน

- มีหนังสือเตือนผู้กู้ ผู้ค้ำประกัน
- เจ้าหน้าที่ออกติดตามทวงถาม พร้อมเขียนรายงาน

ระยะเวลา 3 เดือน

- มีหนังสือเชิญพบผู้กู้ ผู้ค้ำประกัน
- เจ้าหน้าที่ออกติดตามทวงถาม พร้อมเขียนรายงาน

ระยะเวลา 4 เดือน

- มีหนังสือแจ้งผู้ค้ำประกันให้ชำระหนี้แทน
- เจ้าหน้าที่ออกติดตามทวงถาม พร้อมเขียนรายงาน

ระยะเวลา 5 เดือน

- มีหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาของผู้ค้ำประกันให้แจ้งผู้ค้ำประกันมาชำระหนี้แทน
- เจ้าหน้าที่ออกติดตามทวงถาม พร้อมเขียนรายงาน

ระยะเวลา 6 เดือน

- มีหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาของผู้ค้ำประกันให้หักเงินเดือนส่งชำระหนี้ตามสัญญา

16. กรณีจำหน่ายเป็นหนี้สูญ ผู้กู้รายใดตกอยู่ในสถานะพ้นวิสัยไม่สามารถส่งใช้เงินคืนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาเงินทุนของจังหวัดเป็นผู้พิจารณา เพื่อนำเสนอให้จังหวัดรายงานข้อเท็จจริงให้กระทรวงการคลังทราบ เพื่อพิจารณาล้างตัดเงินกู้ที่นั้นออกจากบัญชี เป็นหนี้สูญ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังนี้

- สำเนาเอกสารสัญญาเงินกู้ และสัญญาค้ำประกัน
- สำเนาเอกสารแสดงจำนวนเงินที่ผู้กู้ได้ชำระหนี้ และค้ำชำระ
- สำเนาเอกสารการติดตามทวงหนี้ผู้กู้และผู้ค้ำประกัน

และให้จังหวัดรายงานผลการดำเนินการ รวมทั้งผลการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบ

4.2 เงินกู้ยืมเฉพาะกิจ

วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนที่ขาดขาดทุนทรัพย์ในการประกอบอาชีพได้กู้ยืมเงินไปเป็นทุนประกอบอาชีพ
2. นำไปลงทุนขยายการประกอบอาชีพ
3. นำไปชำระหนี้สินที่เกิดจากการลงทุนประกอบอาชีพ

หลักเกณฑ์การกู้

รายละเอียดไม่เกิน 15,000.- บาท ผ่อนชำระเงินคืนภายในกำหนดระยะเวลา 5 ปี โดยไม่เสียดอกเบี้ย

คุณสมบัติผู้กู้

ต้องเป็นผู้ถูกเลิกจ้าง ว่างาน หรือประสบความเดือนร้อนรายได้ไม่เพียงพอกับ

ค่าใช้จ่าย

การค้ำประกัน

ผู้ค้ำประกันการกู้ยืมเงินต้องเป็น ข้าราชการ ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือบุคคลที่เชื่อถือได้

หลักฐานการขอกู้

1. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
2. สำเนาทะเบียนบ้านที่ผู้กู้มีชื่ออยู่

3. สำเนาทะเบียนสมรส (ในกรณีที่ผู้กู้จดทะเบียนสมรสตามกฎหมาย)
4. รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว หรือ 2 นิ้ว จำนวน 2 รูป
5. แผนผังที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของผู้กู้ยืมเงิน

เงินกู้เฉพาะกิจนี้ ยังมีหน่วยงานนิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ จังหวัดสตูลในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ในจังหวัดสตูล ที่ให้บริการกู้ยืมแก่สมาชิกในนิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ จังหวัดสตูล อีกด้วย ซึ่งผู้ที่จะขอกู้ยืมดังกล่าวที่เป็นสมาชิกนิคม สามารถติดต่อได้ที่ทำการนิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ จังหวัดสตูล ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล โทรศัพท์ 074-737349

4.3 การฝึกอาชีพแรงงานในภูมิภาค

กรมประชาสงเคราะห์มีเป้าหมายฝึกอาชีพสตรี ว่างงาน ถูกเลิกจ้างและคนพิการ ทั่วประเทศ จำนวน 10,000 คน ซึ่งดำเนินการในปี 2541-2543 เพื่อเพิ่มทักษะในสาขาอาชีพ ส่งเสริมการมีงานทำ เพื่อมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว โดยสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดสตูล ได้กำหนดวิธีการดำเนินการดังนี้

วิธีดำเนินการ

1. คัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้ารับการอบรมอาชีพได้แก่ สตรีที่ถูกเลิกจ้าง ว่างงาน สตรีด้อยโอกาส สตรีกลุ่มเสี่ยง โดยพิจารณาผู้ถูกเลิกจ้างและด้อยโอกาสเป็นกลุ่มหลัก โดยประสานขอความร่วมมือกับผู้นำชุมชน เพื่อคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอาชีพ
2. จัดเตรียมสถานที่ฝึกอบรมอาชีพ ประสานงานกับชุมชนจัดหาสถานที่ฝึกอาชีพภายในชุมชน เช่น อาคารเรียน อาคารเอนกประสงค์ของหมู่บ้าน หรือทางราชการ
3. จัดหลักสูตรการฝึกอาชีพ ประสานกับสถาบันอาชีพต่าง ๆ เพื่อจัดหลักสูตรฝึกอาชีพที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดในพื้นที่ เพื่อให้ผู้สำเร็จการฝึกอบรมได้รับงานภายในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักสูตรต้องครอบคลุมประเด็น
 - ความรู้และทักษะฝีมือ
 - ความรู้ในการประกอบธุรกิจขนาดย่อม
 - ความรู้ทั่วไปที่เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน

ซึ่งหลักสูตรที่จัดฝึกอบรม 2 รุ่น คือหลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้า โดยประสานกับศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีภาคใต้ จังหวัดสงขลา เพื่อจัดหลักสูตร ซึ่งใช้หลักสูตรอบรม 88 วัน

4. จัดหาวิทยากร ต้องจัดหาวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานในสังกัดกองสัมพันธ์อาสาชีวสังเคราะห์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการศึกษานอกโรงเรียน เป็นต้น รวมทั้งวิทยากรที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งสามารถให้ความรู้ในทักษะในการประกอบอาชีพ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมและความรู้ทั่วไปที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน สามารถถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมได้เป็นอย่างดี

5. จัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์สำหรับการฝึกอาชีพ จัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการฝึกอบรมในจังหวัดที่ดำเนินการฝึกอบรม

6. จัดฝึกอบรม ซึ่งได้แบ่งการฝึกอบรมดังนี้

- จัดฝึกอบรมอาชีพภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติและการศึกษาดูงาน เป็นระยะเวลา 88 วัน ตามหลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้า ซึ่งได้กำหนดรายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรการอบรมและดำเนินการอบรมตามหลักสูตรที่กำหนดไว้

- ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานของผู้เข้ารับการฝึกอาชีพ ประสานกับศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อทำการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กับผู้สำเร็จการฝึกอบรม เพื่อจะได้ทราบว่าฝีมืออยู่ในขั้นใด

- จัดทำคู่มือบัตรสำหรับผู้สำเร็จการฝึกอบรม

7. ส่งเสริมการประกอบอาชีพในพื้นที่ ส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการฝึกอบรมอาชีพประกอบอาชีพในลักษณะ การรวมกลุ่มในพื้นที่ ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมและประกอบอาชีพส่วนตัว

8. ให้อัฒิเงินทุนหมุนเวียนส่งเสริมอาชีพ ประสานกับศูนย์สังเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีภาคใต้ จังหวัดสงขลา เพื่อขอสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ เพื่อนำไปจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ ตามระเบียบการกู้ยืมเงิน รายละเอียดไม่เกิน 15,000.- บาท โดยไม่เสียดอกเบี้ยและสงคืนภายใน 1 ปี

9. ติดตามและประเมินผล

- รายงานประวัติผู้เข้ารับการฝึกอบรม
- รายงานความคืบหน้าในการฝึกอาชีพทุกเดือน
- รายงานผลการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการฝึกอบรมทุกเดือน ผู้ที่สามารถประกอบอาชีพทั้งเป็นลูกจ้างและทำงานส่วนตัว รวม 30 คน

- รายงานผลการรับงานสั่งซื้อสั่งจ้างของผู้สำเร็จการฝึกอบรมและรวมกลุ่มประกอบอาชีพ

งบประมาณดำเนินการต่อรุ่น

รายการ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
- ค่าวิทยากร (450 บาทต่อวัน รวม 88 วัน)	39,600.-	-วันละ 6 ชม. ๆ ละ 75 บาท
- ค่าเบี้ยเลี้ยงสำหรับผู้เข้ารับการฝึก (50 บาทx 88 วัน x 25 คน)	110,000.-	
- วัสดุอุปกรณ์ฝึกอบรมอาชีพ (2,500 บาทx25 คน)	62,500.-	
- ค่าใช้จ่ายอื่น ค่าสาธารณูปโภคและวัสดุสำนักงาน	5,000.-	

4.4 สนับสนุนเงินทุนรวมกลุ่มสร้างรายได้/อาชีพ

เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับผู้ถูกเลิกจ้าง และผู้ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอย โดยการรวมกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงาน ซึ่งเป็นผู้มีรายได้น้อยและประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ให้มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง รวมถึงผู้มีรายได้น้อยและประชาชนทั่วไป ได้ซื้อสินค้า และอาหารในราคาถูกและมีคุณภาพ เป็นการให้เงินทุนประกอบอาชีพแบบให้เปล่า เพื่อรวมกลุ่มประกอบอาชีพกลุ่มละไม่เกิน 10 คน โดยให้การสงเคราะห์รายละไม่เกิน 4,000.- บาท

5. การให้บริการของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสตูล ตั้งอยู่เลขที่ 258 หมู่ที่ 2 ถนนคลองขุด-นาแค ตำบลคลองขุด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล หมายเลขโทรศัพท์ 074-730716-7 โทรสาร 730716 ซึ่งศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ให้บริการผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ดังนี้

5.1 การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตกำลังแรงงานกึ่งฝีมือขั้นต้น ในสาขาอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานให้เพียงพอับปริมาณความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

2. เพื่อร่วมมือกับภาคเอกชน ในการพัฒนากำลังคนให้มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ที่สามารถปฏิบัติงานพื้นฐานที่จำเป็นของแต่ละสาขาอาชีพในสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี

3. เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ และพัฒนาความรู้ ความสามารถตลอดจน การปลูกฝังจิตสำนึกและลักษณะนิสัยสำหรับการทำงานในภาคอุตสาหกรรม และการบริการให้กับผู้ที่กำลัง เข้าสู่ตลาดแรงงาน

ระยะเวลาการฝึก

ผู้รับการฝึกจะได้รับการฝึกทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด เป็นเวลา 2-4 เดือน หรือ (320-640 ชั่วโมงฝึก) เมื่อรับการฝึกจนจบหลักสูตร ตามระยะเวลาของหลักสูตรแล้ว และผ่านการวัดและประเมินผล จะได้รับวุฒิบัตร วพร.(วุฒิบัตรพัฒนา ฝีมือแรงงาน)

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึก

1. สำเร็จการศึกษาสายสามัญตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าขึ้นไป
2. มีอายุระหว่าง 15 ปีขึ้นไป ไม่จำกัดเพศ
3. มีสภาพร่างกายพร้อมและสามารถเข้ารับการฝึกได้ตลอดหลักสูตร

5.2 การยกระดับฝีมือ

เป็นการฝึกอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และฝีมือให้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่แก่ผู้ทำงานอยู่แล้วในตลาดแรงงาน ซึ่งจะช่วยเสริมให้ผู้รับการฝึกมีโอกาสยกระดับฐานะคุณภาพชีวิตของตนให้ดีขึ้น โดยสามารถเลือกเข้าฝึกในหลักสูตรยกระดับฝีมือซึ่งมีให้เลือกได้หลายสาขาวิชาตามความถนัดของผู้รับการฝึก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตกำลังแรงงานระดับช่างฝีมือในสาขาอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงานและความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในสาขาอาชีพต่าง ๆ
2. เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ ทางด้านวิชาชีพ สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานทางด้านช่างมาบ้างแล้ว ให้มีขีดความสามารถในการทำงานสูงขึ้น อันจะส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตใน อุตสาหกรรม
3. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ช่างฝีมือ ตลอดจนผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว ได้ใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง

ระยะเวลาฝึก

ผู้รับการฝึกจะได้รับการฝึกทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ระยะเวลาฝึก 30-70 ชั่วโมง โดยผู้รับการฝึกจะต้องมีเวลาฝึกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จึงจะมีสิทธิสอบวัดผล เมื่อจบหลักสูตรและผ่านการทดสอบจากศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดแล้ว จะได้รับวุฒิบัตร

คุณสมบัติของผู้รับการฝึก

1. เป็นผู้ประกอบอาชีพทางด้านช่าง หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. มีพื้นฐานความรู้ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับงานในสาขาช่างกลโรงงาน
3. เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง มีความประพฤติดี

5.3 การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน*

มาตรฐานฝีมือแรงงาน (Occupational Skill Standards) หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานอาชีพหนึ่ง ๆ โดยองค์กรที่เชื่อถือได้เป็นผู้กำหนดขึ้น โดยคำนึงถึงเกณฑ์มาตรฐานของสากล และกำหนดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในขณะนั้น

องค์ประกอบสำคัญ

1. ความรู้ (Technical Knowledge) ซึ่งจำเป็นที่จะใช้ทำงานนั้น ๆ ได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
2. ทักษะ (Skilled) เป็นการผสมประสบการณ์จนเกิดเป็นความชำนาญมีความสามารถเพียงพอที่จะทำงานได้อย่างมีคุณภาพ ตามข้อกำหนดและแล้วเสร็จตามมาตรฐานเวลาที่กำหนด
3. ทักษะ (Attitude) มีจิตสำนึกในการทำงานที่ดี เช่น การประหยัดวัสดุ การบำรุงรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักร และตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน

เกณฑ์การทดสอบ

1. วิธีการปฏิบัติงาน ถูกต้องตามขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่ดี
2. ผลสำเร็จของงาน ตรงตามข้อกำหนด ใช้การได้ดี แข็งแรง ประณีต สวยงาม
3. การใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือ ใช้เครื่องมือถูกต้อง ปลอดภัยดูแลรักษาเป็นอย่างดี
4. การใช้วัสดุ ถูกต้อง ประหยัด
5. ระยะเวลา ทำงานเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด
6. ความรู้ความสามารถ มีความรู้ที่จะสามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามหลักวิชา

* กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. มาตรฐานฝีมือแรงงาน. กรุงเทพฯ: กองมาตรฐานฝีมือแรงงาน. 2540 หน้า 5-15

ประโยชน์

1. สถาบันการศึกษาหรือฝึกอาชีพและสถานประกอบการใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรหรือระบบการฝึกฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2. เปิดโอกาสให้ช่างฝีมือที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาหรือฝึกอบรมจากสถาบันใด ๆ อาจรวมถึงผู้ที่จบการศึกษาหรือการฝึกอาชีพ ได้รับการทำสอบฝีมือเพื่อทราบระดับฝีมือของตนและพัฒนาตนเองไปสู่มาตรฐานที่สูงขึ้น

3. แรงงานใหม่หรือผู้ที่เป็นลูกจ้างอยู่แล้วจะมีโอกาสในการได้งานทำ หรือใช้ประกอบการพิจารณาค่าจ้าง และการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน

4. เพื่อให้ นายจ้างสามารถคัดเลือกคนเข้าทำงานในตำแหน่งที่เหมาะสม รวมทั้งการกำหนดอัตราเงินเดือน และเลื่อนขั้นโดยยุติธรรม รวมทั้งใช้ในการวางแผนพัฒนาบุคลากรของตน ทำให้ผลผลิตได้มาตรฐานและได้กำไร

5. เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของผู้บริโภค ให้มีความมั่นใจว่าได้บริการจากช่างฝีมือที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ลดความเสียหายของสินค้าและบริการลงได้ ทำให้เศรษฐกิจโดยภาพรวมดีขึ้นด้วย

6. ส่วนราชการสามารถใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานประกอบการวางแผนพัฒนากำลังคนระดับชาติ

การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน

การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน คือการจำแนกฝีมือแรงงานออกเป็นระดับชั้นตามความสามารถโดยกำหนดลักษณะของงานที่ควรรู้และสามารถทำได้ในชั้นต่าง ๆ ตามความยากง่ายของงาน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ชั้น 3 ฝีมือระดับต้น (Basic Level) เป็นผู้ที่มีฝีมือปฏิบัติงานประจำ โดยใช้ทัศนคติ การตัดสินใจน้อยไม่ต้องยึดข้อกำหนดมากนัก เพราะจะมีผู้ควบคุมคอยแนะนำอาจเรียกว่า "ลูกมือ หรือ ผู้ช่วยช่าง"

2. ชั้น 2 ฝีมือระดับกลาง (Intermediate Level) เป็นผู้ทำงานที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานที่กำหนด สามารถใช้เครื่องมือและเครื่องจักรประกอบการใช้วัสดุ ผลิตผลงานได้ตามข้อกำหนด

3. ชั้น 1 ฝีมือระดับสูง (Advanced Level) เป็นผู้ทำงานที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถวินิจฉัยแก้ปัญหา ตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการทำงาน สามารถแนะนำคนงานระดับกลางได้และสามารถใช้หนังสือคู่มือมาประยุกต์ใช้กับวัสดุ เครื่องมือ และหลักการของอาชีพนั้น ๆ ตามสถานการณ์

การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานจะไม่คำนึงถึงพื้นฐานการศึกษา แต่จะคำนึงถึงความรู้และทักษะความสามารถในการทำงานเป็นหลัก เพื่อให้โอกาสแก่ลูกจ้าง คนงานได้ทดสอบฝีมือ และปรับปรุงยกระดับฝีมือตนเองให้ได้มาตรฐาน ช่วยให้ธุรกิจอุตสาหกรรมนำไปใช้เป็นแนวทางคัดเลือกคนเข้าทำงานในตำแหน่งที่เหมาะสม กำหนดค่าตอบแทนได้ใกล้เคียงกัน สำหรับนายจ้างก็สามารถใช้เป็นแนวทางในการ วางหลักสูตรการศึกษา การฝึกอบรมและแนะแนวอาชีพให้เข้าสู่ระดับมาตรฐาน

การทดสอบฝีมือแรงงานตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

เป็นการทดสอบฝีมือแรงงานตามสาขาอาชีพ ที่กำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยคณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ แบ่งเกณฑ์การทดสอบ ออกเป็น 3 ระดับ คือ การทดสอบมาตรฐาน ชั้น 3 (ขั้นต้น) การทดสอบมาตรฐาน ชั้น 2 (ขั้นกลาง) และการทดสอบมาตรฐาน ชั้น 1 (ขั้นสูงสุด) โดยเน้นเกณฑ์การวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ผู้ผ่านการทดสอบแต่ละระดับ จะได้รับวุฒิปับตรมาตรฐานฝีมือแรงงาน

การทดสอบฝีมือแรงงานตามมาตรฐานกลาง

เป็นการเปิดให้บริการแก่คนหางานที่มีความประสงค์จะไปทำงานต่างประเทศได้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือตามมาตรฐานกลางที่กำหนดไว้เป็นพิเศษ สำหรับคนหางานที่จะเดินทางไปทำงานต่างประเทศหรือผู้ที่ต้องการใบรับรองมาตรฐานฝีมือไปประกอบการสมัครงานกับนายจ้างในต่างประเทศ ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานกลางจะได้รับหลักฐานเป็นหนังสือรับรองการทดสอบ มีทั้งฉบับเป็นหนังสือภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

การทดสอบฝีมือแรงงานตามมาตรฐานนายจ้าง

เป็นการทดสอบฝีมือแรงงานตามความต้องการของนายจ้าง เพื่อจัดระดับฝีมือของลูกจ้าง ประกอบการพิจารณา กำหนดตำแหน่งหน้าที่ หรือเงินเดือนตามความเหมาะสม จะใช้วิธีการทดสอบตามลักษณะงานที่นายจ้างกำหนด นายจ้างจะต้องเป็นออกค่าใช้จ่ายในการทดสอบเอง อาจจะใช้สถานที่ทดสอบของนายจ้างเอง หรือของรัฐก็ได้ โดยมีเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้คำแนะนำในการดำเนินการทดสอบ หรือให้ความช่วยเหลือในการกำหนดเกณฑ์วัดผลการทดสอบ

5.4 การกู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน*

กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้การสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
หลักสูตรระยะสั้นไม่เกิน 2 ปี ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี

การขอกู้ยืมเงิน

1. ให้ยื่นคำขอกู้ยืมเงินครั้งละ 1 หลักสูตร เมื่อชำระหนี้เสร็จสิ้นแล้วจึงจะกู้
หลักสูตรต่อไปได้
2. ผู้ยื่นคำขอกู้ยืมเงินต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนด
3. ให้นำระเบียบการและหลักสูตรที่ประสงค์จะฝึกอบรมฝีมือแรงงานของโรงงาน หรือ
สถานฝึกอาชีพที่จะเข้ารับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานประกอบการยื่นคำขอ

ผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน

1. แรงงานใหม่ที่กำลังจะเข้าสู่ระบบการจ้างงาน
2. แรงงานที่ถูกเลิกจ้าง
3. แรงงานที่อยู่ในระบบการจ้างงาน

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิกู้ยืม

1. เป็นผู้สัญชาติไทย
2. อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์และไม่เกิน 45 ปี
3. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
4. ไม่มีรายได้หรือมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 10,000.- บาทต่อเดือน

สาขาอาชีพที่ให้กู้ยืมเงินเพื่อฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

1. สาขาอาชีพช่างกลโรงงาน
2. สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า
3. สาขาอาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์
4. สาขาอาชีพช่างเครื่องทำความเย็น
5. สาขาอาชีพช่างเชื่อม
6. สาขาอาชีพช่างโลหะแผ่น
7. สาขาอาชีพช่างยนต์
8. สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง

*ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสตูล."คู่มือผู้กู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน".ม.ป.ท.:ป.ป.ป.(อัครสำเนา) หน้า 1-4

9. สาขาอาชีพช่างเครื่องเรือน
10. สาขาอาชีพช่างเขียนแบบ
11. สาขาอาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักรกล
12. สาขาอาชีพอุตสาหกรรมศิลป์
13. สาขาอาชีพธุรกิจและบริการ
14. สาขาอาชีพอื่น ๆ ที่คณะกรรมการเห็นชอบ

ค่าใช้จ่ายที่ให้กู้ยืม

1. ค่าฝึกอบรม ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามที่สถานฝึกอาชีพเรียกเก็บ
 - 1.1 หลักสูตรที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมฝีมือแรงงานต่ำกว่า 3 เดือน ให้กู้ได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 7,000.- บาทต่อหลักสูตร
 - 1.2 หลักสูตรที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตั้งแต่ 3 เดือน แต่ไม่ถึง 6 เดือน ให้กู้ได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 17,000.- บาทต่อหลักสูตร
 - 1.3 หลักสูตรที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตั้งแต่ 6 เดือน ไม่ถึง 9 เดือน ให้กู้ได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 22,000.- บาทต่อหลักสูตร
 - 1.4 หลักสูตรที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตั้งแต่ 9 เดือน ถึง 24 เดือน ให้กู้ได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 32,000.- บาทต่อหลักสูตร
2. ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
 - 2.1 ค่าที่พัก ให้กู้ได้ไม่เกิน 1,500.- บาทต่อเดือน
 - 2.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ให้กู้ได้ไม่เกิน 2,000.- บาทต่อเดือน

หลักฐานการขอกู้

1. คำขอกู้ยืมเงิน
2. รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 1รูป
3. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ยื่นคำขอกู้
4. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอกู้
5. หนังสือรับรองรายได้ของผู้กู้ยืมพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้รับรอง
6. ระเบียบของโรงเรียนหรือสถานที่ฝึกอาชีพที่ประสงค์จะฝึกอบรม

7. แสดงที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้ยื่นคำขอกู้

ผู้รับรองรายได้

1. ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 3 หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
2. ข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตรีหรือร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือ
3. นายจ้าง หรือ
4. ผู้ปกครองท้องถิ่นระดับผู้ใหญ่บ้านขึ้นไป

การทำสัญญากู้ยืมเงินและสัญญาค้ำประกัน

1. เมื่อได้รับแจ้งผลการพิจารณาให้กู้ยืมเงิน ให้ไปสมัครเข้ารับการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ณ สถานฝึกอาชีพตามคำขอกู้ยืมเงิน
2. นำหนังสือรับรองการรับเข้าฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ที่สถานฝึกอาชีพกรอกรายละเอียดเรียบร้อยแล้วมาให้เจ้าหน้าที่ในวันทำสัญญา
3. ให้ไปทำสัญญากู้ยืมเงินและสัญญาค้ำประกันภายใน 5 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้กู้ยืม
4. ผู้กู้ยืมเงินต้องมีบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อกรอกข้อมูลเลขที่บัญชีในหนังสือสัญญากู้ยืมเงิน
5. การทำสัญญากู้ยืมเงิน กรณีผู้กู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องได้รับความยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครองตามกฎหมายและแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้ให้ความยินยอม พร้อมรับรองว่าเป็นบิดา มารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครอง(กรณีผู้ให้ความยินยอมเป็นบิดา มารดา ต้องให้บิดาและมารดา ลงนามให้ความยินยอมในสัญญากู้ยืมเงิน)
6. การทำสัญญาค้ำประกัน กรณีผู้ค้ำประกันมีคู่สมรส ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรส (คู่สมรสต้องลงนามยินยอมในสัญญาค้ำประกัน) และแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการของคู่สมรส ต้องลงนามรับรองในสัญญาค้ำประกัน
7. การกู้ยืมเงิน ให้ทำสัญญากู้ยืมเงินครั้งละ 1 หลักสูตร
8. ถ้าผู้กู้ยืมชำระหนี้เงินกู้ยืมหลักสูตรที่ได้กู้ยืมไปฝึกอบรมไม่เสร็จสิ้น ห้ามมิให้ทำสัญญากู้ยืมเงินในหลักสูตรต่อไป
9. ห้ามมิให้ผู้กู้ยืม นำเงินที่กู้ยืมจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานไปใช้ในกิจการอื่น นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในสัญญากู้ยืมเงิน

ผู้ค้ำประกัน

1. บิดา มารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครองเป็นผู้ค้ำประกัน หรือ
2. ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 3 หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
3. ข้าราชการทหาร หรือข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตรี หรือร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือ
4. บุคคลที่มีรายได้ประจำตั้งแต่เดือนละ 10,000.- บาทขึ้นไป หรือ
5. นายจ้าง หรือ
6. ทรัพย์สินมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าวงเงินกู้ยืม

เอกสารหลักฐานประกอบการค้ำประกัน

1. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ค้ำประกัน
2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ค้ำประกันหรือบัตรประจำตัวข้าราชการ
3. กรณีผู้ค้ำประกันเป็นบุคคลที่มีรายได้ประจำตั้งแต่เดือนละ 10,000.- บาท

ขึ้นไป ต้องมีหนังสือรับรองรายได้

4. กรณีผู้ค้ำประกันเป็นนายจ้าง (นิติบุคคล) ต้องมีหนังสือรับรองแสดงการจดทะเบียนนิติ

บุคคลของผู้เป็นนายจ้าง

5. กรณีผู้ค้ำประกันเป็นนายจ้าง (บุคคลธรรมดา) ต้องมีหนังสือรับรองว่าเป็น

นายจ้างของผู้กู้ยืมเงิน

การจ่ายเงินกู้ยืม

1. ค่าฝึกอบรม ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ที่สถานฝึกอาชีพเรียกเก็บตามที่ระบุไว้ในสัญญากู้ยืมเงิน จะจ่ายให้กับสถานฝึกอาชีพโดยตรง
2. ผู้กู้ยืมจะได้รับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครอบคลุมระหว่างฝึกอบรมฝีมือแรงงานเป็นรายเดือน โดยจะโอนเข้าบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ ธนาคาร กรุงไทย จำกัด(มหาชน) ของผู้กู้ยืมภายในวันสิ้นเดือนของทุกเดือน

การรายงาน

1. เมื่อผู้กู้ยืมจบการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ต้องแจ้งแก่ผู้ให้กู้ยืมทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันจบการฝึกอบรม
2. ผู้กู้ยืมต้องแจ้งที่อยู่และสถานที่ทำงานพร้อมอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้างที่ได้รับ ให้ผู้กู้ยืมทราบใน 30 วันนับแต่วันเริ่มทำงาน

3. กรณีผู้กู้ยืมย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนสถานที่ทำงาน หรือมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน หรือค่าจ้าง ผู้กู้ยืมจะต้องแจ้งแก่ผู้ให้กู้ยืมทราบ ภายใน 30 วัน

การชำระเงินกู้ยืม

1. ผู้กู้ยืมต้องชำระหนี้เงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 1 ต่อปี คือนกองทุน ภายหลังจากการฝึกอบรมฝีมือแรงงานแล้ว 3 เดือน ทั้งนี้การคิดดอกเบี้ยจะเริ่มตั้งแต่วันที่เริ่มชำระหนี้
2. ต้องชำระหนี้เงินกู้ยืมคือนกองทุนเป็นรายเดือน ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญาผู้กู้ยืมเงิน ภายในวันที่ 5 ของเดือนถัดไป
3. ให้ผู้กู้ยืมชำระหนี้เงินกู้ยืมเป็นเงินสด หรือเช็ค หรือตราฟ หรือธนาณัติ หรือชำระผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ชื่อบัญชี "กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน"
4. กรณีที่ชำระหนี้เงินกู้ยืมผ่านธนาคาร ให้ผู้กู้ยืมแสดงบัตรประจำตัวผู้กู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานกับเจ้าหน้าที่ธนาคารทุกครั้งและให้แจ้งเลขที่สัญญาผู้กู้ยืมทุกครั้งที่จะชำระหนี้
5. กรณีผู้กู้ยืม ชำระหนี้ผ่านธนาคารโดยโอนข้ามจังหวัด ผู้กู้ยืมต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการโอนเงินตามที่ธนาคารเรียกเก็บ
6. กรณีชำระหนี้เงินกู้ผ่านธนาคาร ธนาคารจะคืนสำเนาใบนำฝากให้ 1 ฉบับ ให้ผู้กู้ยืมถ่ายสำเนาใบนำฝากที่ธนาคารประทับตราเรียบร้อยแล้ว ส่งให้ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหรือสถานบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่ผู้กู้ยืมเงินได้ทำสัญญาผู้กู้ยืมไว้เพื่อออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้กู้ยืม
7. การชำระหนี้เสร็จสิ้นเมื่อผู้กู้ยืมชำระหนี้หมด หรือผู้กู้ยืมตาย

การผิดสัญญา

1. เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการใช้คือนตามสัญญา หากผู้กู้ยืมไม่ชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นภายใน 30 วัน นับแต่วันสิ้นสุดสัญญา ผู้กู้ยืมต้องชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยและค่าปรับภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว หากไม่ชำระหนี้ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะดำเนินการตามกฎหมายเพื่อบังคับการชำระหนี้ต่อไป
2. กรณีผู้กู้ยืมปฏิบัติผิดสัญญาจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ให้กู้ยืม ผู้กู้ยืมต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ให้กู้ยืม รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเตือน เรียกร้อง ทวงถาม ดำเนินคดี และในการบังคับชำระหนี้เงินกู้ยืมตามสัญญาจนเต็มจำนวนทุกประการ ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ให้กู้ยืม

การชำระค่าปรับ

1. เมื่อปรากฏในภายหลังว่าผู้กู้ยืมเงินไม่มีสิทธิกู้ยืมเงิน หรือได้แจ้งข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน หรือผู้กู้ยืมไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงที่ได้ทำไว้กับกองทุน ผู้ให้กู้ยืมมีสิทธิบอกเลิกสัญญาและเรียกให้ผู้กู้ยืมชำระหนี้เงินกู้ยืมที่ค้างชำระได้ทันที และผู้กู้ยืมต้องชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 15 ต่อปีของต้นเงินที่ค้างชำระ นับแต่วันบอกเลิกสัญญา จนถึงวันที่ผู้กู้ยืมได้ชำระหนี้เสร็จสิ้น

2. เมื่อผู้กู้ยืมผิดนัดไม่ชำระหนี้เงินกู้ยืมคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญา และไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันเป็นหนังสือจากคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้กู้ยืมต้องชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของจำนวนเงินต้นที่ค้างชำระนับแต่วันถึงกำหนดชำระจนถึงวันที่ผู้กู้ยืมชำระหนี้เสร็จสิ้น

5.5 โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและแก้ปัญหาการว่างงาน*

กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีโครงการภายใต้โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและแก้ปัญหาการว่างงาน 2 โครงการ คือ โครงการฝึกอาชีพแรงงานในภูมิภาคเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงาน และโครงการพัฒนาบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสตูลดำเนินการตามโครงการฝึกอาชีพแรงงานในภูมิภาคเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานเพียงโครงการเดียว ส่วนโครงการพัฒนาบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากไม่มีหน่วยงานของทบวงมหาวิทยาลัย

ในช่วงปี 2539-2540 สภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ชะลอตัวลงและส่งผลกระทบต่อภาวะการจ้างงานในประเทศ สถานการณ์การว่างงานและเลิกจ้างจะทวีความรุนแรงขึ้นในปี 2541 ประมาณการผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้างรวมกันประมาณ 2 ล้านคน

จากสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้แรงงานส่วนหนึ่งต้องอพยพกลับภูมิลำเนาเดิมในส่วนภูมิภาค ซึ่งแรงงานเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน มิฉะนั้นจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่อย่างรุนแรงและจะก่อให้เกิดปัญหาสังคมอื่น ๆ ตามมา ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือ การส่งเสริมให้แรงงานในพื้นที่เข้ารับการฝึกทักษะฝีมือในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้แรงงานใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพและสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต ดังนั้น กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจึงจัดทำโครงการฝึกอาชีพแรงงานในภูมิภาคเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานขึ้น เพื่อส่งเสริมอาชีพให้แก่ราษฎรในส่วนภูมิภาค ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ปี 2541-2543 โดยใช้งบประมาณดำเนินงานจากเงินกู้ธนาคารโลก จำนวนทั้งสิ้น 1,134 ล้านบาท โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

* กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.เอกสารความรู้เกี่ยวกับงานของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.

1. เพื่อให้ผู้ถูกเลิกจ้างและผู้ว่างงานมีความรู้ และทักษะฝีมือในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เป็นการสร้างโอกาสการมีงานทำและมีรายได้ระหว่างเข้ารับการฝึก ซึ่งจะเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนจากภาวะการว่างงานได้ในระดับหนึ่ง

2. เพื่อส่งเสริมการจ้างงานในพื้นที่และเตรียมรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่จะไปตั้งในสวนภูมิภาค

3. เพื่อลดปัญหาอาชญากรรม อันเนื่องมาจากภาวะการว่างงาน

ในการดำเนินงานจะเป็นการจัดฝึกอาชีพให้แก่แรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ถูกเลิกจ้างและว่างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานที่อยู่ในพื้นที่ชนบท ซึ่งรวมทั้งผู้ว่างงานที่อยู่ในพื้นที่และผู้ที่ยอพยพกลับภูมิลำเนา โดยมีเป้าหมายดำเนินงานปีงบประมาณ 2541-2543 รวมทั้งสิ้น 105,000 คน (ฝึกรุ่นละ 25 คน คิดเป็น 4,200 รุ่น) จำแนกเป็นรายปีดังนี้

ปี 2541 จัดฝึกอบรมจำนวน 45,000 คน (1,800 รุ่น)

ปี 2542 จัดฝึกอบรมจำนวน 35,000 คน (1,400 รุ่น)

ปี 2543 จัดฝึกอบรมจำนวน 25,000 คน (1,000 รุ่น)

การดำเนินการจัดฝึกทั้งหมดเป็นการฝึกในพื้นที่ 75 จังหวัดตามความจำเป็นและความต้องการของพื้นที่ โดยพิจารณาจากจำนวนแรงงานที่ว่างงานในพื้นที่ตามข้อมูลผลการสำรวจของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และให้สถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด 42 แห่งทั่วประเทศเป็นผู้ประสานในรายละเอียดกับจังหวัดในเขตรับผิดชอบ เพื่อจัดฝึกให้แก่แรงงานที่ว่างงานในพื้นที่

หลักสูตร

จัดฝึกในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเน้นการฝึกในสาขาที่สอดคล้องกับแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนัง ฯลฯ โดยระยะเวลาการฝึกใช้หลักสูตร 90 วัน

วิธีดำเนินการ

1. การหากลุ่มเป้าหมาย ให้สถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด 42 แห่งทั่วประเทศ ประสานกับองค์กรท้องถิ่นในพื้นที่ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์การพัฒนา

เอกชน (NGO) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และหน่วยงานภายนอกที่ตั้งในภูมิภาค ดำเนินการคัดเลือกแรงงานที่ถูกเลิกจ้างและว่างงานเข้ารับการฝึกอาชีพ

2. การจัดเตรียมวิทยากร ให้สถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ประสานหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมการจัดหางาน ทบวงมหาวิทยาลัย วิทยาลัยเทคนิค ฯลฯ ประกาศให้บุคคลภายนอกที่มีความรู้ความสามารถในสาขาต่าง ๆ มาลงทะเบียนสมัครเป็นวิทยากร และให้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน สำหรับผู้ที่ผ่านการทดสอบให้จัดอบรมหลักสูตรเทคนิคการสอนงานและขึ้นทะเบียนเป็นวิทยากรฝึกอาชีพ

3. การจัดเตรียมสถานที่ดำเนินการฝึก ให้สถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ประสานหาสถานที่จัดฝึกในพื้นที่ เช่น มัสยิด วัด โรงเรียน สถานที่สาธารณะในหมู่บ้าน เพื่อจะได้จัดหน่วยเคลื่อนที่ออกไปจัดฝึกให้แก่ราษฎรได้อย่างทั่วถึง

4. การจัดเตรียมให้ผู้ฝึกได้รับการฝึกภาคปฏิบัติ ให้สถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดประสานกับจังหวัดและองค์ท้องถิ่นเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการขอม สร้างสถานที่สาธารณะแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกเป็นผู้ดำเนินการในช่วงของการฝึกภาคปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและตัวผู้เข้ารับการฝึก รวมทั้งจะเป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดอีกด้วย

5. การจัดตลาดแรงงานให้แก่ผู้สำเร็จการฝึก เพื่อให้ผู้ว่างงานในพื้นที่สามารถหางานทำ และมีรายได้หลังสำเร็จการฝึก ให้สถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ เช่น จัดหางานจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด ฯลฯ ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน เช่น ตำแหน่งงานว่างในจังหวัด ฯลฯ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดหลักสูตรการฝึก และปรับหลักสูตรจากที่กรมฯ จัดทำให้เหมาะสมกับความต้องการของพื้นที่ เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้เข้ารับการฝึกในหลักสูตรนั้น ๆ จะสามารถหางานทำได้หลังสำเร็จการฝึก ซึ่งจะเป็นการป้องกันการสูญเปล่าในการลงทุนได้ในระดับหนึ่ง

ให้สถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ประสานจัดหางานจังหวัด เพื่อบรรจุงานให้ผู้สำเร็จการฝึก

6. การติดตามผลการดำเนินการ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ ดังนี้

- ติดตามผลความคืบหน้าในการดำเนินงานทุกเดือน โดยการติดตามผลการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

จากบทบาทภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมในจังหวัดสตูล ได้ดำเนินการให้บริการช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไปในปีงบประมาณ 2541 และ 2542 (ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึง เมษายน 2542) ดังนี้

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสตูล ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ดังนี้

1. ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้างให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน ในปี 2541 จำนวน 104 ราย ได้รับค่าจ้างค้างจ่ายเป็นเงิน 287,943.- บาท ค่าชดเชย 482,226.- บาท และค่าบอกกล่าวล่วงหน้า 63,360.- บาท และในปี 2542 ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ให้ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน 33 ราย ได้รับค่าจ้างค้างจ่ายเป็นเงิน 102,142.- บาท

2. ดำเนินการฝึกอาชีพแรงงานในภูมิภาคเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงาน(แรงงานหญิงและเด็ก) ให้แก่แรงงานหญิงและเด็ก ระหว่างวันที่ 17 มีนาคม 2542 ถึง 17 พฤษภาคม 2542 ณ หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล หลักสูตรการประกอบอาหารฝรั่ง จำนวน 1 รุ่น 25 คน

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสตูล ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ดังนี้

1. ขยายการคุ้มครองสิทธิประโยชน์หลังจากผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างออกไปอีก 6 เดือน ในปี 2541 จำนวน 125 คน และในปี 2542 จำนวน 396 คน

2. รับผิดชอบผู้มาขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 39 ในปี 2541 จำนวน 112 คน และในปี 2542 จำนวน 137 คน

สำนักงานจัดหางานจังหวัดสตูล ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไป ในปี 2541 และ 2542 ดังนี้

1. ในปี 2541 ได้มีผู้มาขอขึ้นทะเบียนหางานจำนวน 2,000 คน มีตำแหน่งงานว่าง 7,260 อัตรา สามารถบรรจุงานได้ 1,328 คน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 66.40 ของผู้สมัครงาน และร้อยละ 18.29 ของตำแหน่งงานว่าง เนื่องจากผู้ว่างงานต้องการทำงานไม่ตรงกับตำแหน่งงานว่างงาน ผู้ว่างงานไม่ต้องการทำงานนอกพื้นที่ประกอบกับสถานประกอบการในจังหวัดไม่มีการจ้างงานเพิ่ม และในปี 2542 มีผู้มาขอขึ้นทะเบียนหางานจำนวน 1,111 คน ตำแหน่งงานว่าง 801 อัตรา สามารถบรรจุงานได้ 305 คน

2. การดำเนินงานของศูนย์ช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ในปี 2541 รับผิดชอบเป็นผู้ถูกเลิกจ้าง จำนวน 54 คน แยกเป็นผู้ถูกเลิกจ้างจากสถานประกอบการในจังหวัดสตูล 42 คน จากสถานประกอบการใน จังหวัดอื่น ๆ จำนวน 12 คน และสามารถหางานใหม่ให้ทำ 8 คน ส่งฝึกอาชีพ 1 คน ในปี 2542 รับผิดชอบเป็นผู้ถูกเลิกจ้าง 11 คน แยกเป็นผู้ถูกเลิกจ้างจากสถานประกอบการในจังหวัดสตูล 9 คน จากสถานประกอบการในจังหวัดอื่น ๆ 2 คน และสามารถหางานใหม่ให้ทำ 2 คน ส่งฝึกอาชีพ 1 คน

3. ให้บริการแนะแนวอาชีพผู้ถูกเลิกจ้าง ในปี 2541 จำนวน 54 คน และในปี 2542 จำนวน 11 คน

4. ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ ในปี 2541 ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระแก่ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงาน จำนวน 71 คน และ 289 คน ในปี 2542

สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดสตูล ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไปในปี 2541 และ 2542 ดังนี้

1. ให้กู้ยืมเงินทุนหมุนเวียนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์แก่ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงาน ในปี 2541 จำนวน 16 ราย เป็นเงิน 150,000.- บาท และในปี 2542 จำนวน 53 ราย เป็นเงิน 500,000.-บาท

2. ให้กู้ยืมเงินเฉพาะกิจสำหรับผู้ถูกเลิกจ้าง และว่างงาน ในปี 2541 จำนวน 200 คน เป็นเงิน 2,000,000.- บาท (โดยนิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ จังหวัดสตูล ให้สมาชิกกู้ยืมเงินจำนวน 50 คน เป็นเงิน 150,000.- บาท)

3. ฝึกอาชีพแรงงานในภูมิภาคเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานแก่ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงาน และประชาชนทั่วไป ในปี 2541 หลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้า 2 รุ่น 50 คน แก่กลุ่มสตรีตำบลบ้านควน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล และกลุ่มสตรีตำบลควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล และผู้จบการฝึกอาชีพได้ขอกู้ยืมเงินเพื่อขอสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ 32 คน เป็นเงิน 392,900.- บาท และในปี 2542 ฝึกอาชีพหลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้า แก่กลุ่มสตรีตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล จำนวน 1 รุ่น 25 คน

4. สนับสนุนการรวมกลุ่มสร้างรายได้/อาชีพ ในปี 2541 จำนวน 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน รวม 30 คน สนับสนุนเงินทุนกลุ่มละ 20,000.- บาท รวมเป็นเงิน 60,000.- บาท แก่กลุ่มเลี้ยงปลาเก๋าในกระชัง บ้านมะหงัง ตำบลทุ่งบุหลัง อำเภอทุ่งหว้า กลุ่มปลูกพืชผักและไม้ผล หมู่ที่ 9 ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง และกลุ่มทำกล้วยฉาบนางพญา ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล